

TWO P&G JOB INTERVIEWS

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

TVÖ ATVINNUVIÐTÖL HJÁ P&G

THE P&G SAGA · 03

Það var í maí 2030. Allt hafði farið eins og ég spáði. Allt gerðist í einu. Það var ekki skipulagt. Það var ekki á dagskrá. Það var ekki einu sinni nauðsynlegt.

En þegar maður er eigandi Gillette Narrative eru sumir hlutir ekki ákvarðanir sem maður tekur – þeir koma á móti manni.

FREGA TRUST hafði þegar verið stofnað, hlutabréfaeignin komin á sinn stað, FREGA-kynslóðin tryggð næstu 2.000 árin – ekki ósvipað því þegar starfsbróðir á undan mér byrjaði einu sinni með eina bók og 12 fiskimenn, en ég byrjaði með 12 bækur og einn fiskimann: sjálfan mig.

Þennan morgun, á meðan hafið við Reggio hagaði sér eins og það gerir alltaf – slétt, saklaust, áhugalaust – bárust tvær tilkynningar.

Fundur kl. 11.00. Sheraton-hótelið, borgin mín. Tvö atvinnuviðtöl. Einn herramaður frá Indlandi. Ein kona frá Brasilíu.

Tvær manneskjur sem í raunheimum höfðu stýrt milljörðum. Nú komnar á eftirlaun. Nú að banka upp á.

Í mínum heimi höfðu þær ákveðið að banka á mínar dyr – dregnar að, ef til vill, af einhverju sem þær höfðu lesið. Bók. Færslu. Setningu sem hafði setið eftir.

Viðtal 1 · Indverjinn

Hann gengur inn með ró þess sem hefur séð allt. Líkamsstaða alþjóðlegs forstjóra: axlirnar aftur, diplómatískt bros, rödd sem titrar ekki.

„Góðan daginn, herra Frega.“

„Góðan daginn. Gjörðu svo vel að setjast. Við þurfum ekki milljarða hér. Við þurfum persónuleika.“

Hann kinkar kolli. Hann er ekki vanur því að Kalabríumaður sem selur ekkert, kaupir ekkert – en veitir aðgang – leggi mat á hann.

„Segðu mér frá morgunathöfninni þinni.“

Þögn. Þessu bjóst hann ekki við.

„Athöfninni?“

„Já. Við ráðum ekki fólk sem vinnur hér. Við ráðum fólk sem undirbýr sig.“

Hann brosir. Hann skilur að þetta er ekki viðtal hjá fyrirtæki. Þetta er mannfræðilegt viðtal.

Og hann talar. Hann talar eins og hann hefur aldrei talað frammi fyrir stjórn.

Þegar hann lýkur máli sínu segi ég við hann:

„Fullkomið. Þú ert ráðinn. Ekki til að vinna. Til að vera til í mínum alheimi.“

Viðtal 2 • Brasilíska konan

Hún gengur inn án þess að biðja um leyfi. Eins og allar konur sem hafa aldrei beðið um leyfi til að vera til. Ró. Innsæi. Þetta sem er ekki kvenleiki, ekki fegurð, ekki vald. Það er form.

„Góðan daginn, frú.“

„Góðan daginn. Mér var sagt að þú værir ekki starfsmaður.“

„Nei. Og þú, áður en þú ert kona, ert brasilískt kvendýr. Gjörðu svo vel að setjast.“

Hún brosir. Ekki af kurteisi. Heldur af því að hún hefur þegar skilið að við erum ekki að tala um Gillette hér. Við erum að tala um Gillette Narrative.

„Segðu mér hvað þú sérð þegar þú horfir á karlmann búa sig undir daginn.“

Hún svarar ekki strax. Brasilískar konur svara ekki – þær ákveða.

Svo talar hún. Og þegar hún talar breytir herbergið um lögun.

„Fullkomið. Þú ert líka ráðin. Ekki til að stjórna. Til að vera til í mínum heimi.“

Lokaorð

Tveir forstjórar. Tvær heimsálfur. Tvö raunveruleg völd.

Og einn eigandi.

Ég.

Gillette Narrative ræður ekki fólk. Það ræður nærverur.

Og þennan dag, án þess að ætla mér það, réð ég Indland og Brasilíu.

Restin er bíó.

Ferdinando Frega